

PERIODISK EVALUERING AV MASTER I TILPASSET OPPLÆRING (MIT) VED UNIVERSITETET I INNLANDET

Gjennomført høst 2025

Rapport

Innhold

Oppsummering	3
Nøkkelinformasjon om studiet	3
Valg av kvalitetsområder	4
Evalueringskomiteens sammensetning	4
Valg av metodikk	5
Analyse	6
Kvalitetsområde 3.....	7
Begrepsbruk og vitenskapsteori	7
Ferdighetsdimensjonen i studiet.....	7
Kvalitetsområde 4.....	8
Veiledning og gjennomstrømming.....	8
Læringsutbytte, barnehageinnretning og valgemner	9
Kvalitetsområde 6.....	10
Master i tilpasset opplæring - formål og arbeidslivsrelevans	10
Samarbeid med sektoren	11
Anbefalinger til studieprogrammet	12
Konklusjon	13

Oppsummering

Denne rapporten er en del av den periodiske studieprogramevalueringen av Master i tilpasset opplæring ved Universitetet i Innlandet (INN). Evalueringen er skrevet på bakgrunn av et komitémøte som ble gjennomført 18.09.2025 på Campus Hamar. Evalueringskomiteen besto av tre interne fagansatte, en ekstern representant ved et liknende studieprogram, en ekstern arbeidslivsrepresentant, og studieveileder ved studieprogrammet, som også stilte som referent.

De tre kvalitetsområdene fra INNs kvalitetssystem som ble diskutert og evaluert på møtet, og som denne rapporten tar for seg er kvalitetsområde 3 (Undervisning og studiearbeid), 4 (Studentenes læringsutbytte) og 6 (Studienes samspill med samfunn og arbeidsliv). Til kvalitetsområde 3 evalueres den indre sammenhengen i studieprogrammet, begrepsbruk i emner, vitenskapsteoriens rolle, og ferdighetsdimensjonen i studiet. For kvalitetsområde 4 behandles masterveiledning og sensur, og hvordan barnehageperspektivet synliggjøres i læringsutbytter i studie- og emneplaner. Under kvalitetsområde 6 diskuteres studiets formål og arbeidslivsrelevans, og samarbeidet med sektoren. Basert på analysen, foreslår komiteen tiltak for å styrke kvaliteten på disse områdene. Disse presenteres i slutten av dokumentet.

Nøkkelinformasjon om studiet

Master i tilpasset opplæring er en toårig masterutdanning som tilbys som heltids- og deltidsstudium. Begge studiemodellene (heltid og deltid) undervises sammen, men med færre emner i semesteret for deltidsstudenter. Deltidsstudenter tar studiet over fire år. Enkelte valgemenner er samkjørte med andre studieprogram. Undervisningen er samlings- og nettbasert med krav om 75% obligatorisk oppmøte.

For å ta studiet må søkerne ha bachelorgrad eller tilsvarende avsluttet utdanning med en fordypning på minst 80 studiepoeng i pedagogikk eller spesialpedagogikk. En fullført minimum 3-årig lærerutdanning gir også grunnlag for opptak. Praktisk pedagogisk utdanning (PPU) kan inngå som 60 av de 80 studiepoengene i pedagogikk.

I løpet av studiene vil studentene fordype seg i pedagogiske og didaktiske spørsmål knyttet til tilpasset opplæring i et mangfoldig samfunn. Masterstudiet i tilpasset opplæring er først og fremst innrettet mot ansatte i skole og barnehage som ønsker videre kvalifisering. Studiet kan brukes som grunnlag for direkte pedagogisk arbeid med barn/elever, som basis for andre yrkesfunksjoner i skole og barnehage, arbeid i PP-tjenesten og som grunnlag for doktorgradsutdanning. I tillegg kan studiet kvalifisere for ledelsesansvar i pedagogiske institusjoner, og for ledelses-, utrednings- og rådgivningsoppgaver på kommunalt, fylkeskommunalt og statlig nivå og i organisasjonslivet.

Valg av kvalitetsområder

I tråd med kvalitetssystemets åtte kvalitetsområder er det i samarbeid med instituttleder og studieprogramleder for masterprogrammet valgt ut noen tematiske områder som vektlegges spesielt i denne evalueringen. Kvalitetsområdene er valgt ut på bakgrunn av tidligere kvalitetsrapporter fra studieprogrammet, studiebarometeret og erfaringer med studieprogrammet. Det er mulig for komiteen å supplere disse områdene med ett eller flere av de øvrige kvalitetsområdene om det er ønskelig. Det er dekan som er oppdragsgiver og som gir komiteen mandatet.

I mandatet bes komiteen om å gi en vurdering av dagens situasjon og videre anbefalinger på kvalitetsområdene som er nevnt under.

Undervisning og studiearbeid (Kvalitetsområde 3)

- Hvordan vurderes den indre sammenhengen i studieprogrammet?
- Hvordan er studiet bygget opp systematisk mot masteroppgaven?

Studentenes læringsutbytte (Kvalitetsområde 4)

- Gjennomstrømming: Hvordan har tiltak for å redusere frafall og styrke gjennomstrømming fungert?
- Er læringsutbyttebeskrivelsene i emnene dekkende og relevante for læringsutbyttebeskrivelsene på programnivå?
- Kan og bør en eventuell innretting mot barnehagelærere styrkes (f.eks med tanke på rekrutteringsgrunnlag og innholdsprofil)?

Studienes samspill med samfunn og arbeidsliv (Kvalitetsområde 6)

- Hvordan fungerer samspillet mellom studiene og samfunns- og arbeidslivet, og i hvilken grad kan og bør samspillet styrkes?

Disse kvalitetsområdene kan ses i sammenheng da de gjenspeiler ulike nivåer der profesjonsinnretningen kan komme til syne. Samlet sett kan disse kvalitetsområdene si noe om hvordan studiet skaper sammenhenger mellom det som skjer i og mellom emnene, gjennom veiledning frem til masteroppgaven, og hvordan studiet legges opp på en måte som gjør at innholdet og ferdighetene studenter opparbeider seg er relevante for samfunns- og arbeidsliv.

Evalueringskomiteens sammensetning

Veileder for periodisk evaluering (INN, 2023) anbefaler at komiteen består av vitenskapelig ansatte tilknyttet studietilbudet, eksterne vitenskapelig ansatte fra universitet eller høyskole i eller utenfor

Norge, vitenskapelig ansatte ved andre studieprogram ved INN, studentrepresentanter, arbeidslivsrepresentanter, studieveileder ved programmet og en sekretær.

Følgende medlemmer er oppnevnt til å sitte i evalueringskomiteen:

- Catharine Meissner, universitetslektor i engelsk, Fakultet for lærerutdanning og pedagogikk (leder), INN
- Sigrun Sønsthagen, førstelektor i pedagogikk, Fakultet for lærerutdanning og pedagogikk, INN
- Agnes Bjelkerud, førsteamanuensis i pedagogikk, Fakultet for lærerutdanning og pedagogikk, INN
- Stine Helena Bang Svendsen, professor i pedagogikk, nestleder for etter- og videreutdanning ved Institutt for lærerutdanning, NTNU
- Lars Thomsen, spesialpedagogisk veileder, tidligere student og arbeidslivsrepresentant, Oslo kommune
- Heidi Anine Larsen, studieveileder (sekretær), INN

Frafall: Student ved Master i tilpasset opplæring, INN

To av utvalgets medlemmer er/har vært faglærere ved studieprogrammet og har god kjennskap til sammenhengen i studieprogrammet. Den eksterne representanten har vært studieprogramleder ved en toårig master i pedagogikk, og har dermed gode forutsetninger for å kunne bidra med relevante faglige perspektiver og forslag. Den tidligere studenten er en viktig stemme inn i diskusjoner knyttet til sammenhengen i studieprogrammet, samt samspill med arbeidslivet. En nåværende student ved studieprogrammet skulle deltatt, men ble forhindret. Studieveileder har inngående kjennskap til historikken til studieprogrammet, og er dermed et verdifullt tilskudd til komiteen. Til sammen har deltakerne i komiteen en variert bakgrunn med et godt grunnlag for å kunne evaluere Master i tilpasset opplæring.

Valg av metodikk

Denne evalueringen av studieprogrammet Master i tilpasset opplæring blir beskrevet i mandatet som en «systematisk drøfting og gjennomgang av ulike sider ved studiet». Ifølge veileder for periodisk evaluering er målet med slike evalueringer «å undersøke studiets kvalitet og vurdere om det er tilpasset nåværende og fremtidige behov for kompetanse i samfunns- og arbeidsliv» (INN, 2023), med den hensikt å utvikle kvaliteten innenfor studietilbudene.

Komiteen fikk tilsendt følgende grunnlagsdokumenter:

- Studiestartundersøkelsen i 2020 og 2021
- Studiebarometeret 2024
- Studieprogramleders rapport 2024/2025
- Emnerapporter fra obligatoriske emner:

- 2MIT4001 Tilpasset opplæring: Barrierer for læring og deltagelse (1. semester)
- 2MIT4003 Mangfold og inkludering (1. semester)
- 2MIT4004 Vitenskapsteori og Forskningsmetode (2. semester)
- 2MIT4005 Tilpasset opplæring i et didaktisk perspektiv (2. semester)
- Emnerapporter fra valgemner:
 - 2MIT4007 Inkludering i teknologirike læringsmiljø (3. semester)
 - 2MKRLE171-5/2MKRLE5101-5 KRLE: Perspektiver på kulturelt, religiøst og språklig mangfold (3.semester)

I mandatet bes komiteen om å gi en vurdering av dagens situasjon og videre anbefalinger på kvalitetsområdene som er beskrevet under. Diskusjonene fokuserte på følgende temaer innenfor kvalitetsområdene:

Undervisning og studiearbeid (Kvalitetsområde 3)

- Forholdet mellom emner
- Begrepsbruk i og på tvers av emner
- Vitenskapsteori og forskningsmetode og dets funksjon i studieprogrammet
- Ferdigheter

Studentenes læringsutbytte (Kvalitetsområde 4)

- Masterveiledning og gjennomstrømming
- Sensorveiledning
- Begrunnelser på masteroppgaven
- Valgemner
- Innretning mot barnehage

Studienes samspill med samfunn og arbeidsliv (Kvalitetsområde 6)

- Formålet med studiet
- Relevans for arbeidslivet
- Samspillet mellom studiet og arbeidslivet

I analysen har komiteen lagt vekt på å identifisere områder der studieprogrammet kan utvikles, men også å peke på hva som fungerer godt i dag.

Analyse

Analysen tar for seg kvalitetsområde 3 - Undervisning og studiearbeid, kvalitetsområde 4 - Studentenes læringsutbytte og kvalitetsområde 6 - Studienes samspill med samfunn og arbeidsliv.

Kvalitetsområde 3

Til kvalitetsområde 3 som omhandler *undervisning og studiearbeid*, evalueres den indre sammenhengen i studieprogrammet, begrepsbruk i emner, vitenskapsteoriens rolle, og ferdighetsdimensjonen i studiet.

Begrepsbruk og vitenskapsteori

Punkter som ble diskutert rundt den indre sammenhengen i studieprogrammet var begrepsbruk i emner, opplæringen i vitenskapsteori og forskningsmetode, beskrivelsen av oppnådde kompetanser i emneplanene, samt hvordan emnene bygger på hverandre opp mot masteroppgaven. Komiteen diskuterte først begrepsbruken i emner. Studieprogrammet har en struktur med mange emner som har lignende navn og overlappende begrepsbruk, men der det samme begrepet kan forstås ulikt inn i forskjellige emnene avhengig av konteksten. Dette kan være et uttrykk for koherens mellom emnene. Men fordi to emner går samtidig, og det er ikke så tett skille mellom disse, kan den overlappende begrepsbruken også gjøre at det er mer utfordrende å se funksjonen et begrep har inn i ulike emner. Emnene bør derfor ha mindre overlapp og/eller tydeligere differensiering av begrepsbruk, særlig de som går parallelt.

Komiteen diskuterte spesielt emnet *2MIT4004 Vitenskapsteori og Forskningsmetode*. At emnet ikke er samkjørt med andre studieprogram er en av styrkene ved emnet. Dette er fordi underviserne kan tilpasse tematikken til de andre MIT-emnene som undervises samtidig, samt at færre studenter gir muligheter for tettere oppfølging og skaper rom for mer dynamiske diskusjoner. Emnet fungerer til en viss grad som rød tråd gjennom studiet, men studentene kan ha litt vanskelig for å se sammenhengen med øvrige emnene. Komiteen diskuterte ulike innganger, som i større grad å introdusere vitenskapelige metoder og begreper i de øvrige emnene. Det kan også diskuteres om studentene må ha litt erfaring med metodisk arbeid først for å dra nytte av vitenskapsteori. Flere av arbeidskravene er praktiske og inkluderer vitenskapsteoretiske perspektiver, men det fremkommer ikke like tydelig i emneplanen. Dette er et masterstudium i ulike perspektiver knyttet til tilpasset opplæring, som er veldig anvendelig fordi man lærer andre metoder og teorier å tenke *med* og tenke *på*. Et spørsmål som reiste seg er hvorvidt læringsutbyttebeskrivelsene gjenspeiler hvilke metodologiske tilnærminger og vitenskapsteoretiske perspektiver som berøres i de ulike emnene, og om dette bør konkretiseres mer i emneplanene. Dermed bør forholdet mellom emnene tydeliggjøres, spesielt når det gjelder vitenskapsteori og vitenskapstradisjoner opp mot teoriemner.

Ferdighetsdimensjonen i studiet

Et annet spørsmål som ble reist er hva slags *ferdigheter* skal studentene utvikle i løpet av studiet utover analyse og drøfting? Studiet er ikke bare kunnskapsfokuset, og kan i større grad vektlegge hvilke ferdigheter studentene skal utvikle. Dette bør også gjenspeiles i hvilke studentaktive læringsformer som blir benyttet, og man kan vurdere å tilpasse eksamensformen i enkelte emner, slik at de blir mer praktisk

orientert, for eksempel i didaktikkemner. Arbeidskrav og praksiskobling kan også være sentrale tiltak for å styrke ferdighetsaspektet. Dette kan gjøres gjennom aksjonsforskning, feltarbeid, observasjon, kronikkskriving og utvikling av undervisningsopplegg. En tettere praksiskobling kan også gjøres ved å utnytte studentenes yrkesbakgrunn ved å aktualisere relevante problemstillinger i større grad. Dette diskuteres videre under kvalitetsområde 6.

I forlengelsen av dette ble det diskutert at forholdet mellom det som skjer i undervisningen på campus og egenarbeidet som skal skje mellom samlingene, kan oppleves som litt løsrevet for studentene.

Kanskje trenger studentene enda mer tilbakemelding på det de gjør i nettseminarer og arbeidskrav, og at tematikken tas opp igjen i større grad i samlingene på campus? Erfaring tilsier at innsikt ofte kommer etter handling fordi mange studenter lærer best ved å utføre praktisk arbeid først og deretter reflektere over det.

Samlet sett bør det arbeides videre med å tydeliggjøre progresjonen i hvordan ferdigheter, metode og teori bygger seg opp gjennom studiet. Det er en systematisk oppbygging mot masteroppgaven med trinnvis introduksjon av vitenskapsteori, prosjektskisser og veiledningsprosesser, som gir studentene bedre forutsetninger for å lykkes med masteroppgaven. Denne progresjonen må kanskje synliggjøres mer for studentene, i tillegg til hva hvert enkelt emne bidrar med til det helhetlige programmet.

Kvalitetsområde 4

For kvalitetsområde 4 behandles masterveiledning og sensur, og hvordan barnehageperspektiver synliggjøres i læringsutbytter i studie- og emneplaner.

Veiledning og gjennomstrømming

Det er veldig god gjennomstrømming på studiet, mens en del blir forsinket med levering av masteroppgaven, både heltids- og deltidsstudenter. Dette er ressurskrevende for både fagansatte og studieprogramleder. Det er ingen inntakskriterier på studiet, alle med riktig antall studiepoeng i relevante fag kommer inn på studiet, og dette spiller inn på det faglige nivået på studentene. Et forslag som ble diskutert er om det burde være inntakskrav eller senke antall studenter som kan få opptak for å øke det faglige gjennomsnittsnivået blant studentene. Dette er et økonomisk spørsmål som må ses i sammenheng med øvrige tiltak og gjennomstrømming ellers. Komiteen påpeker også at avklaringer med studentene om nivået og arbeidsinnsats som forventes på dette masterprogrammet er viktig for å forberede studentene på studiet.

Studieprogramleder og emneansvarlige har tett kommunikasjon rundt oppfølging av enkeltstudenter, og dette er en styrke ved studieprogrammet. Det er også iverksatt tiltak på studieprogrammet for å møte utfordringene ved gjennomstrømming. Studieprogramleder har fått noe ekstra ressurser til oppfølging av studentene, og veiledningsressursen for deltidsstudenter er fordelt over to år, noe som gir et mer riktig bilde av hvordan veiledningstiden brukes på deltidsstudenter. Samtidig er det slik at de fleste veilederne

ofte bruker mer tid på veiledning enn ressursen de får, særlig ved utsettelse. Fordi det er et økende sprik i studentmassen, der flere har barnehagebakgrunn, og veilederne er fordelt på flere studieprogram, trengs det mer veiledningskompetanse innenfor barnehagetematikk.

Et tilstøtende problem i masterveiledningen er vurderingspraksis. Det er en økende tendens mot at veiledere og sensorer vurderer kvaliteten på oppgaven ulikt og at det er et sprik i hva som vektlegges i vurderingskriteriene. I tillegg har begrunnelser ofte lite henvisning til kriteriene i sensorveiledning. Et mulig tiltak for å sikre en likere vurderingspraksis mellom intern og ekstern sensor kan være å ha digitale møter for sensorene med gjennomgang av vurderingskriteriene. Det er allerede satt i verk noen tiltak: jevnlig møter i «kollokviegrupper» for veiledere, og det er satt i gang arbeid med revidering av sensorveiledningen som fortsatt skal være tydelig, men samtidig ha en viss grad av åpenhet. Videre foreslås det å innføre muntlig forsvar av oppgaven som en del av vurderingen, og særlig for de som samskriver, noe det kan være rom for ved nåværende ressurs. En idé er å redusere omfanget på masteroppgaven, noe som ble foreslått våren 2025 på lik linje med andre institusjoner (f.eks. NTNU) fra 30 000 til 27 000 ord. Komiteen påpeker at det nå er slik at studenten aktivt må be om begrunnelse for masteroppgaven. Det bør bli standard at alle får begrunnelse der kvaliteter identifiseres og utviklingspotensial beskrives, med henvisning til vurderingskriteriene.

Læringsutbytte, barnehageinnretning og valgmemner

Komiteen ble bedt om å ta stilling til om læringsutbyttebeskrivelsene i emnene er dekkende og relevante for læringsutbyttebeskrivelsene på programnivå, og om innretningen mot barnehagefeltet kan og bør styrkes. I diskusjonen kom det frem det at barnehagepedagogikken har andre begreper man forholder seg til og jobber aktivt med enn i skolen. Dersom barnehageperspektivet skal synliggjøres i studiet, og dermed bli gjenkjennbart for de som jobber i barnehage, må man se på læringsutbyttebeskrivelsene og integrere kjernebegreper man finner i barnehagepedagogikken, som lek og omsorg. I tillegg må dette forankres bedre i studieplanen. I sin nåværende form viser studieplanen til gammel opplæringslov og til rammeplan for barnehagen i stedet for barnehageloven, og den mangler henvisning til det overordnede kompetanseløftet. En slik revidering vil vise at kjernebegrepene er viktige og relevante for alle trinn i utdanningsløpet, fra barnehage til videregående skole.

Et konkret eksempel er valgmemnet *2MIT4007 Inkludering i teknologirike læringsmiljø*. Tilbakemeldinger i emneevalueringer har pekt på at dette emnet oppleves som mindre relevant for studenter med barnehagebakgrunn. Komiteen diskuterte emnet både med tanke på innhold og tydeligere kobling til resten av studieprogrammet, særlig i lys av aktuelle debatter som skjermbruk hos små barn, og at emnet bør inkludere etisk diskusjon rundt bruk av digitale verktøy i barnehagen. Det ble også påpekt at emnet ikke har tydelig nok sammenheng med studieprogrammet med hensyn til læringsutbyttebeskrivelsene, og komiteen foreslår derfor en revidering av emnet.

Det var et ønske fra noen av komited medlemmene at vi diskuterte valgemnet *2MIT4008 Inkludering og bærekraft i tidlig barndom*, fordi det aldri har hatt nok studenter påmeldt til at emnet har blitt undervist. Emnet ble revidert i fjor for å forsøke å treffe en større studentgruppe. 2MIT4008 retter seg mot mer-enn-menneskelige perspektiver på tilpasset opplæring, og dreier seg om hvordan utfordringer barn opplever pedagogisk kan henge sammen med større spørsmål (eksempelvis globale strømninger, hva utdanning skal være, bærekraft). Emnet bruker andre begreper enn de som er i studieplanen, og det bør diskuteres hvorvidt emneplanen tydeliggjør godt nok hvorfor disse begrepene er relevante og viktige, og om man bør legge seg litt tettere på de begrepene som brukes i studieplanen.

Valgemner blir kun gjennomført ved nok søkere, og emner som har blitt undervist flere ganger tidligere kan virke mer overbevisende for studentene å søke på enn et nytt emne. Aktuelle tiltak kan være å innføre et maksimum antall studenter på hvert valgemne, eller gjennomføre en kort spørreundersøkelse blant studentene for å kartlegge hva som ligger til grunn for valg av emne. Samtidig reiser diskusjonen om valgemner et større spørsmål: hvorfor eksisterer valgemner, hvordan kan de knyttes til programmet som helhet, og hvordan oppfyller de samfunnsoppdraget?

Et siste punkt som ble diskutert under dette kvalitetsområdet var tverrfaglighet i undervisningen og økt fokus på estetiske læringsprosesser. Komiteen stiller her noen spørsmål ved om studiet bør ha større grad av tverrfaglighet, for eksempel gjennom at det er større bredde i fagbakgrunnen til de som underviser på programmet. Eller ligger styrken til dette studiet nettopp i at underviserne hører til ett fagområde? Tverrfagligheten kan også økes ved at studentene bidrar med ulike perspektiver, og det vil samtidig være en anerkjennelse av deres kompetanse, uten at det krever en stor omorganisering. Dette kan skje gjennom å utnytte og tydeliggjøre variasjonen som ligger i emneplaner med henvisning til studentaktive læringsformer.

Kvalitetsområde 6

Under kvalitetsområde 6 diskuteres studiets formål og arbeidslivsrelevans, og samarbeidet med sektoren. Selv om fagansattes kompetanse hører under kvalitetsområde 1, er det flere faglig ansatte som har lang og relevant erfaring fra arbeidslivet som kommer til nytte i undervisningen. Følgende temaer ble berørt i diskusjonen av kvalitetsområde 6: MITs formål og arbeidslivsrelevans, og samarbeid med sektoren.

Master i tilpasset opplæring - formål og arbeidslivsrelevans

Komiteen løftet frem flere positive sider ved master i tilpasset opplæring, for eksempel at studiet vektlegger didaktiske perspektiver på inkluderende praksis, både på individ- og systemnivå, at den utfordrer hverdagspraksiser og løfter frem flere perspektiver på inkludering. Det påpekes at denne masteren står på flere bein, blant annet med forankring i flerkulturell pedagogikk og allmennpedagogikk, noe som kan gi en uklar retning. Studieplanen bør tydeliggjøre hva denne masteren gir av kompetanse

sammenlignet med eksempelvis Master i spesialpedagogikk. MIT gir studentene en styrket posisjon på arbeidsmarkedet. Studiet har en tydelig profesjonsretting, men arbeidslivsrelevansen er ikke alltid tydelig for studentene, og mange bruker tid på å forstå hva slags jobb man kan få etter endt utdanning. Det er i tillegg en utfordring at det i barnehagesektoren er begrensede stillingsmessige fordeler ved å ta en master da det ikke finnes lektorstillinger.

Samarbeid med sektoren

Komiteen drøftet ulike måter å styrke samarbeidet med arbeidslivet. Vi har mastertorg der arbeidslivet kan komme og presentere prosjekter som studentene kan koble seg på i masterprosjektene sine. I tillegg er det et uutnyttet potensial i at studentene kan bruke egen arbeidsplass som utgangspunkt for arbeidskrav og feltarbeid, og dermed bidra til at masteren i større grad blir profesjonsrettet og oppleves relevant. I tillegg vil det kunne bli lettere å få tak i deltakere til masterprosjektene, da det tidvis er stor pågang fra masterstudenter som trenger informanter. Utover mastertorg, feltarbeid og at mange studenter kan jobbe ved siden av fordi studiet er samlingsbasert, bør det sees på utviklingspotensialet som kan finnes i partnerskapet mellom studiet og arbeidsliv. Et mulig tiltak for å øke samspillet med arbeidslivet kan være å undersøke og løfte frem de typer samspill som finnes mellom studentene og deres arbeidsgivere, som REKOMP, DEKOMP og kollektiv kompetanseheving. Man kan også invitere masterstudenter inn i FOU- og BOA-prosjektene fagpersonene våre er inne på. Felles forskningsprosjekter er også en måte å skape flere muligheter for samspill mellom utdanningen og arbeidslivet.

Et tettere samspill med sektoren vil gjøre det naturlig å utvikle studieprogrammet i samråd med arbeidslivet. I den forbindelse drøftet komiteen endringer i sektoren, der omlegging av EVU-systemet og sammenslåing av tilskuddsordninger nå gir kommunene et større ansvar for finansiering av etter- og videreutdanninger. Spørsmål som ble diskutert i denne sammenhengen var om man har tenkt videreutdanningsinnretning med betaling på dette studiet, da det kan føre med seg potensial for inntekt. Ved lignende studier kan studenter få støtte til studentbetaling fra UDIR eller arbeidsgiver, og slike frikjøpsordninger kan kanskje gjøre studiet aktuelt for flere deltidsstudenter, og dermed endre rekrutteringsgrunnlaget til studiet. Kan et tettere samspill med sektoren om utvikling av studietilbudet dreie studiet i retning av en tydeligere videreutdanningsretning? Master i tilpasset opplæring ble opprettet for å gi et tilbud til bachelorstudenter ved INN. Det bør tas stilling til om studiet fortsatt skal være en del av grunnutdanningen etter fullført bachelor, eller om studiet skal være en videreutdanning. Videre bør det tydeliggjøres hva studiet skal bidra med for studentene og praksisfeltet.

Anbefalinger til studieprogrammet

Basert på diskusjonene i komiteen foreslås flere tiltak som kan vurderes for å utvikle studieprogrammet innenfor kvalitetsområder 3, 4 og 6. Tiltakene presenteres i samme rekkefølge som kvalitetsområdene, og for noen av tiltakene er det lagt inn utdypende forklaringer. Videre kontekst for tiltakene finnes i analysene over.

Følgende tiltak er aktuelle:

- For å øke det faglige gjennomsnittsnivået blant studentene kan det vurderes å innføre inntakskrav eller senke antall studenter som kan få opptak.
- Vurdere å revidere emner som går samtidig sånn at de har mindre overlapp og/eller tydeligere differensiering av begrepsbruk.
 - Forholdet mellom emnene bør også tydeliggjøres, særlig med hensyn til hvordan metodologiske tilnærminger og vitenskapsteoretiske perspektiver gjenspeiles i læringsutbyttebeskrivelsene.
- Revidere Vitenskapsteori og Forskningsmetode mer inn mot metodologi og hvordan teoretisk tilnærming påvirker forskningsdesign.
- Vurdere å tydeliggjøre ferdighetsdimensjonen i studie- og emneplaner: hva skal studentene kunne *gjøre* etter endt utdanning?
 - I tillegg bør det arbeides videre med å tydeliggjøre progresjonen i hvordan ferdigheter, metode og teori bygger seg opp gjennom studiet.
- Se på sammenhengen mellom de obligatoriske emnene og valgemnene og vurderer graden av koherens mellom disse.
- For å øke relevansen for barnehage:
 - Læringsutbyttebeskrivelser, emneplaner og studieplan bør revideres slik at barnehageperspektivet synliggjøres, for eksempel ved å bruke kjernebegrepene man finner i barnehagepedagogikken, som lek og omsorg.
 - Revidere emneplan for barnehageemnet og valgemnene: knytte dem tydeligere opp mot studieplanen for å tydeliggjøre relevansen for de studentene som kommer fra barnehage.
- *2MIT4007 Inkludering i teknologirike læringsmiljø* kan kobles tydeligere til studieprogrammet, særlig i lys av aktuelle debatter som skjermbruk hos små barn, og emnet bør inkludere etisk diskusjon rundt bruk av digitale verktøy i barnehagen. Læringsutbyttebeskrivelsene bør også revideres for å tydeliggjøre koblingen til studieplanen.
- For å øke attraktiviteten til *2MIT4008 Inkludering og bærekraft i tidlig barndom* kan det vurderes om emneplanen tydeliggjør godt nok hvorfor dette emnet er relevant og viktig.
 - Studieplanen bør revideres for å tydeliggjøre relevansen for barnehage.

- Forankre studieplanen i barnehageloven, nå vises det kun til gammel opplæringslov og til rammeplan for barnehagen.
- Henvise til det overordnede kompetanseløftet.
- Valgemner blir kun gjennomført ved nok søkere. Aktuelle tiltak kan være å innføre et maksimum antall studenter på hvert valgemne, eller å gjennomføre en kort spørreundersøkelse blant studentene for å kartlegge hva som ligger til grunn for valg av emne.
- Det bør innføres begrunnelse for alle studenter på masteroppgaver med henvisning til vurderingskriteriene.
- Studieplanen bør tydeliggjøre hva denne masteren gir av kompetanse sammenlignet med eksempelvis Master i spesialpedagogikk eller andre tilsvarende masterutdanninger.
- For å øke arbeidslivsrelevansen kan det vurderes å:
 - Øke samspill med arbeidslivet ved å undersøke og løfte frem de typer samspill som finnes i REKOMP, DEKOMP og kollektiv kompetanseheving.
 - Invitere masterstudenter inn i FOU- og BOA-prosjekter.
 - Initiere felles forskningsprosjekter mellom utdanningen og arbeidslivet.

Konklusjon

Studieprogrammet Master i tilpasset opplæring bør videreføres.

Hamar, 04.10.2025

Catharine Meissner, på vegne av komiteen